

MOSOLYGÓK LAPJA

2022. december

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Gondterhelt karácsony

Egy, a képzeletemben létező, idilli karácsony képét idézve, folyamatosan az idei ünnepen gondolkodom. A közelgő esemény ez évben minden bizonnyal más lesz, mint a korábbiak. Szerényebb, csöndesebb, kevésbé csillogó, sokaknál szorongással és aggodalommal teli. Az ünnepi asztal megszokott képe nem sokat változik talán, hiszen minden család, legalább erre az alkalomra, erőn felül is előteremti majd a karácsonyi asztal elmaradhatatlan kellékeit. A lelünk lesz szomorúbb és gondterheltebb az idei karácsonyon. Az elszomorodásra okot adó események számosak, hosszan lehetne sorolni őket. Ünnepváró írásomban nem is helyénvaló, hogy részletesen írjak róluk. Egy dologról, a háborúról azonban szólni szeretnék, személyes véleményemnek hangot adva.

Tanulmányainkból tudjuk, hogy az emberiség történetében kirobbant háborúskodások mindig hatalmas károkat okoztak a harcoló feleknek és országaiknak, de az adott földrajzi térség államainak is. Az európai, 20. századi, két világháború között él még az emlékekben (vannak családok, akiknek még ma is van, 2. világháborúban elhunyt temetetlen halottja).

Az ezredforduló elején sokan gondoltuk úgy, hogy az újjáalakuló Európában az országok közötti nagy méretű fegyveres konfliktusok, háborúk ideje lejárt, egy békésebb időszak elé nézünk, ahol a kialakult status quo-t mindenki tiszteletben tartja, ahol az államok közötti esetleges nézeteltérések békés (politikai, diplomáciai eszközökkel), tárgyalásos úton rendezhetők. Ezen illúzióink gyorsan szertefoszlott (Jugoszlávia felbomlását követő háborúk, koszovói válság, az orosz utódállamok közötti konfliktusok, a Krím erőszakos visszacsatolása stb.). Kontinensünk a több évtizedes masszív katonai ellenségeskedést követően sem lett békésebb. Biztonságunkat újabb, globális formában megjelenő veszélyek is terhelik (nemzetközi terrorizmus, erőszakos, szervezett illegális migráció, kiberfenyegetések stb.).

Az idei karácsony idején ismét háború (fegyveres konfliktus) dúl szomszédunkban. December 24-én éppen tíz hónapja lesz annak, hogy Oroszország váratlanul, katonai erővel rontott rá a nemzetközi közösség országai, és saját maga által is elismert, független, szuverén Ukrajnára és népére azzal a kezdeti céllal, hogy oroszbarát rezsimit juttasson hatalomra az országban, s újra érdekszférájába vonja. Amikor ez kudarcot vallott, a kelet-ukrajnai, többségében orosz nemzetiségűek által lakott négy megye "elcsatolásával" területszerző műveletbe kezdett, hivatalosan deklarálva ezen területek (az un.

Donbasz) Oroszországhoz csatolását, és célul tűzve ki Ukrajna fekete-tengeri kijáratának blokkolását. Az EU és a NATO tagállamai egyöntetűen ítélték el az orosz agressziót. Úgy döntöttek, hogy az európai béke megőrzése és a konfliktus nagy méretű háborúvá történő eszkalálódásának megakadályozása érdekében, fegyveres erővel nem vesznek részt Ukrajna megsegítésében, de széles körű, lépcsőzetesen életbe léptetett (politikai, gazdasági, kereskedelmi, pénzügyi, diplomáciai stb.) korlátozó intézkedéseket vezetnek be Oroszországgal szemben (ezzel párhuzamosan segítik Ukrajna fegyveres önvédelmi képességének növelését). Ezek az un. szankciók jelentős mértékben gyöngítik az agresszor képességeit, de kétségtelenül hatással vannak azon országokra is, amelyek, főként az energiaellátás (kőolaj, földgáz) terén (de más területeken is), nagy mértékben Oroszországtól függenek. A szankciókat (amelyeket maga is elfogadott) a kormány (politikai céljai és hatalma megőrzése érdekében) úgy állítja be, mint a hazai gazdasági és energetikai nehézségek kizárólagos okozóját, s nem mint a háború eszkalálódása megakadályozásának és Oroszország jobb belátásra kényszerítésének eszközét. Ezt a nézetet (a kormány propaganda-kampánya következtében, sajnálatosan) a közvélemény egyre növekvő hányada is osztja. (Számosan Oroszországgal szimpatizálnak, miközben Ukrajnát és az Egyesült Államokat jelölik meg a konfliktus okozójaként.)

Amikor ezeket a sorokat írom, Ukrajna energetikai hálózata, vízhálózata, polgári infrastruktúrája célzott, megtorló orosz rakéta- és dróncsapások célpontja. Az idei (ortodox) karácsony gazdasági katasztrófával, elképzelhetetlen méretű rombolással, katonai és polgári áldozatokkal, sötétséggel, nélkülözéssel, családok szétszakításával, gyermekek szenvedésével "köszönt" szomszédunkra. Ez a tragédia együttérzésre, az esetleges nehézségek önzetlen vállalására, Ukrajna és az ukrán nép iránti szolidaritásra kell ösztönözzön minden demokratikusan gondolkodó embert a világban és itthon is. Karácsonyt várva ez az üzenet, egy kis emberbaráti empátiával, talán megszívelhető.

2022 adventjén

MI

Ha adsz, ne emlékezz rá, ha kapsz, ne felejtsd el!

Élő Erika karácsonyi gondolatai

utcára érződött hogy szeretet honol mindenütt a nagy világon. Annak a néma csendnek és a hulló hó-pelyheknek akkora ereje volt, és olyan végtelen meghitt nyugalmat árasztottak, ami semmihez hasonlítható. Talpunk alatt ropogott a hó, s pár napra megszűnt a világ, megállt az élet, és az emberek szívébe, otthonukba boldogság költözött.

Örültünk az apró kis ajándékoknak, egy sapkának, egy kesztyűnek, nekem abból kellett sok mert mindig elhagytam, aztán talán emlékeztek rá, hogy egy madzagon behúzták a kabát ujjába és onnan lógott ki, nehogy elveszen.

Jó érzés volt, ahogy a finom húsleves és a vaníliás, fahéjas sütemény illata keveredett a levegőben a fenyő ünnepet idéző illatával.

Egyszerűen olyan volt mint a mesékben, csodálatos. Ma sóvárgunk szinte e percek után, pedig mi magunk tudjuk megteremteni. Mert a szeretet örök, csak táplálni kell, hogy tovább éljen. Fényt hozni mások életébe, ahhoz nem kell semmilyen ünnep, csak szív és akarat. Hiszen az egyik legcsodálatosabb mondás:

"Ha veszel megteelik a kezed, ha adsz megteelik a szíved."

Nos... bár az enyém kissé már vacak, de még annyira mindig van benne, hogy adjon egy keveset, és évek alatt olyan óriási lett, hogy van benne hely rendesen mások számára. Én pedig imádom az érzést, amikor onnan bentről csak rá gondolok valakire és újra megteelik a lelkem étellel és reménnyel.

Mert ha folyton a problémákkal foglalkozunk, akkor egy nagyon szomorú elkeseredett világban találjuk magunkat, de ha a megoldásra fókuszálunk, akkor mindig ott a fény, az a kis reménysugár, ami értelmet ad minden napnak. Az út pedig maga a cél, a maga kis hepe-hupáival együtt. Csak engedni kell hogy lábaink arra vezessenek, amerre szívünk diktál.

Akárcsak most, amikor a sötétséget felváltja hamarosan a világosság, és a felhők is csak eltakarják a napot, de az attól még ott tündököl.

Keressd meg magadban azt, ami boldoggá tesz, és akkor minden kiderül meglátod, és akkor majd **mindenki derül.**

Ahogy a minap sétáltam a parton, megannyi régi szép emlék jutott eszembe. Amikor még nem a napi problémák foglalkoztattak, hanem a fiatalság nevetséges bolondságai.

Ugyanez a láb rugdosta a nyirkos faleveleket, és a víz is ugyanígy csapkodta a parti köveket, de gondolataink teljesen máshol jártak.

Ahogy néztem az emberek arcát, rádöbentem, micsoda nagy társas magányban élünk. Valami meghalt bennünk. Ebben a gyorsan fejlődő, rohanó világban egyszerűen elfelejtünk élni. A pénz, a karrier, a hatalom teljesen megbolondította az embereket. Mi mobil, mikró, számítógép nélkül nőttünk fel. S nem is akármilyen emberek lettek belőlünk. Ma pedig a társadalom "zombikat" gyárt. Mások akarják megmondani, hogy neked mi a jó?

Közeleg Karácsony az év legszebb ünnepe, ami nemhogy szeretettel töltene el, hanem szomorúsággal, hogy olyan világot élünk, hogy sok helyen problémás lesz ajándékot venni.

Emlékszem gyermekkoromban, mikor nem volt pénzünk, csak a zsebpénz, még úgy készítettük saját kezünkkel a meglepetéseket, és nem kellett annál nagyobb öröm, mert azok voltak csak az igazán nagy kincsek: a zöldelő fenyő, a varázslatos csillogó üveggömbök és díszek, melyek minden évben díszítették a karácsony fát, és bensőséges hangulatot árasztottak.

Mára ez sajnos megkopott. Az amikor egy asztalhoz ült a család, és kinézve a havas

Tisztelt Olvasóink!

Önök 32. alkalommal olvashatják a Mosolygók Lapját. A magunk részéről mindig nagy örömmel készítettük/ készítjük az újságot, amiben eddig nagy segítségünkre volt, hogy téma hiányban soha nem szűkölködtünk, valamint sokan írtak felkérésre, vagy saját kezdeményezésre. Hogy most mégis bizonyos gondokról kell jelzést adni, annak az a prózai oka van, hogy a ránk szakadt takarékoskodási kényszer bennünket is elérte. Soha nem akartunk erről hírt adni, most is csak a világos helyzet vázolója érdekében említjük, hogy az eddigi megjelenéseknek közel 4 millió Ft volt az összköltsége. Ezt részben pályázati pénzekből, részben adományokból, konkrétan az Önök befizetéseiből tudtuk finanszírozni. Hála és köszönet ezúton is Mindenkinek! Így vált lehetővé, hogy Önök ingyen kaphatták meg a Mosolygók Lapját. Hogy nehezebb idők jönnek, azt a figyelmesebb olvasóink már bizonyára sejtették, amikor is 3 hónapig nem

kapták az ingyenes kiadványunkat. Ez az időszak arra volt jó, hogy megtapasztalhattuk: hiányolják az újságunkat. Ez erőt ad a további munkához, így azt határoztuk el, hogy online (a facebookon olvasható) formában továbbra is havonta jelentkezzünk, viszont a nyomtatott változat kézbesítésére csak akkor lesz esély, ha vannak olyan tehetős olvasóink, akik nem csak szeretik kézbe venni a lapot, hanem anyagilag is elő tudják ezt segíteni. Ez lehet alkalmi, vagy rendszeres befizetés, névvel, vagy név nélkül, akár fizetős hirdetés. Nem vagyunk boldogok, hogy le kellett írni egy ilyen mondatot, de József Attilával valljuk: „az igazat mondd, ne csak a valódit”.

Véleményüket, észrevételüket,
javaslatukat a
mosolygobalatonfoldvar@gmail.com e-mail
címmel, támogatásukat erre a
számlaszámra kérjük szépen:
10403923-50526966-84691001.

A Mosolygók Lapja szerkesztősége.

Vészhelyzet Balatonföldváron

Gyerekkorunk szénszüneteire emlékeztet, ami Földváron történik. Szünetel az Okmányiroda, bezár a Községi Ház annak ellenére, hogy geotermikus a fűtésük. Éjjel szünetel a közvilágítás, ráadásul megszűnik a városunkban az orvosi ügyelet és a labor. Udvarias levélben kérdeztük a Polgármestert, mennyi a várható megtakarítás? Azt is megkérdeztük, arányosnak tartja-e a megszorítások társadalmi hátrányait a megtakarítás összegével? Természetesen lapzártáig nem válaszolt, de 15 millió forint körüli spórolásról lehet hallani. Ha ez igaz, akkor a több mint ezer milliós, vagyis több, mint egymilliárdos költségvetésű város pénzügyi mérlegében ez az összeg 1,5 %-ot tesz ki. A másfél százalékos megtakarítás aránytalan a szolgáltatások szüneteltetésének kellemetlenségeivel. A pénzügyi források átcsoportosításával, vagy a nehéz helyzetbe jutott önkormányzatok megsegítésére kiírt kormányzati források igénybevételével ez az összeg biztosítható lenne. A Községi Ház egy település „lelke”, az Okmányiroda kapcsolat a hivatalokkal, és az emberekkel. Ilyesmik adják az otthonlét biztonságát, a földváriak komfortérzetét. Nem kéne ettől az érzéstől megfosztani Őket!

BAJBAN BALATONFÖLDVÁR

(Segítsünk magunkon és másokon)

Városunk - polgármesterünk gyakran hivatkozott kiváló kormányzati kapcsolatai ellenére- bekerült azon három Somogy megyei település közé, ahol a módosított egészségügyi törvény alapján megszűnik az eddig megszokott orvosügyeleti ellátás. Ha valakinek a rendelési időn kívül, vagy hétvégén, ünnepnapokon akad egészségügyi problémája, jobb esetben Siófokon, rosszabb esetben Kaposváron tud orvosi ellátáshoz jutni. Milyen zsúfoltságot fog ez okozni a két intézményben, különösen nyáron, a szezon idején, az könnyen megjósolható! Hogyan, és mikor fog ellátáshoz jutni a rászorult, az a másik kérdés. Sajnos van egy rossz hír is, nevezetesen, hogy megszüntetik városunkban a TB finanszírozott (magyarul az ingyenes) laboratóriumi szolgáltatásokat. Ezt a jövőben csak Siófokon, időpontot kérve, odautazva lehet igénybe venni. Apró öröm (?) az örömben, hogy marad egy bizonyos szolgáltatás Balatonföldváron is, amiért viszont fizetni kell.

Úgy értesültünk, hogy a Kistérségi Önkormányzatok számára is kellemetlen, sőt kínos ez a kormányzati lépés, igyekeznek megoldást találni anyagi teherbírásuktól függően, vagyis nehezen vagy sehogy, egyedi döntések alapján.

Balatonföldvárnak tehát példát kellene mutatni egy többoldalú finanszírozással. Végleges megoldás még nincs, de az már biztos, hogy az eddigi ingyenes szolgáltatás megszűnik.

Előzetes információink szerint a vizsgálat összetettségétől függően három díjtétellel kell számolnunk a helybeni ellátásért. A legolcsóbb 2000, a középső 6000, a komplett vizsgálat díja 2000 forint lesz.

Miután az állam megvonta a finanszírozást, az önkormányzat pedig szegény, mint a templom egere, a földvári polgárok magukra maradtak. Aki tudja, megfizeti a laborvizsgálatot, aki nem, utaznia kell Siófokra. Adódik egy harmadik lehetőség, ami rajtunk múlik. A kérdés, hogy működik-e bennünk a társadalmi szolidaritás, érzünk-e felelősséget a városunkban, a közvetlen környezetünkben élő honfitársaink iránt? Akarunk-e értük tenni valamit?

A felelősségnek -mindegy hívő vagy ateista az ember - három szintje létezik. Az első szint az önmagunkkal szembeni felelősség, vagyis testi egészségünk, és lelki harmóniánk megteremtésének és megőrzésének a felelőssége. Ez a legfontosabb szint, mert akinél ez nincs rendben, az nem tud eleget tenni a másik két szintnek, a családi és a társadalmi méretű felelősségnek.

Most, ebben a nehéz helyzetben, amikor az iskolákban

rövidül a tanítási idő, amikor éjjel nincs közvilágítás, amikor az energia és élelmiszerárak Európában a jövedelmeinkhez képest nálunk a legmagasabbak, amikor az adók növekednek, társadalmi felelősségvállalásra, szolidaritásra van szükség a túléléshez.

Minden bajt nem tudunk orvosolni, de a leginkább rászorultakon talán tudunk segíteni. A rászorulókat laborvizsgálati díjaihoz hozzá tud járulni, vagy indokolt esetben át is vállalhatja a Balatonföldvári Egészségügyi Alapítvány (BESA), ha van neki miből. Itt tudunk segíteni, mégpedig úgy, ha rendszeresen juttatunk adományt az Alapítvány számlájára. Ha Balatonföldvár közel 2300 lakosának kevesebb mint a fele, vagyis 1 000 önmagával rendben lévő ember kevesebbet, mint egy doboz cigaretta árát, 1 000 forintot befizet az BESA számlájára havonta, akkor 1 000 000 forintból tudja az Alapítvány támogatni a rászorulókat. A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület havi 10 000 forinttal kívánja támogatni a Balatonföldvári Egészségügyi Alapítvány közérdekű és hasznos munkáját. Segítsünk közösen, hogy a BESA is segíteni tudjon.

Támogatási lehetőségek:

- ★ *Közvetlen utalással a BESA számlaszáma: 50800300-10200847-00000000*
- ★ *Közvetlen befizetéssel a Takarékszövetkezetnél vezetett fenti számlára*
- ★ *Csekkben történő befizetéssel, amely az orvosi rendelő váró helyiségében található*
- ★ *Adóbevallásban a befizetett adó 1%-ának felajánlásával*

Barátsággal, a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület

Strand vagy kikötő?

A statisztikai adatok szerint évente mintegy 40.000 ember szokott fürödni a Nyugati strandon. Eddig. Ugyanis egy helyi vállalkozó az Önkormányzat támogatásával vitorláskikötőt akar oda építeni. A beruházóval semmi baj, sok pénzt akar keresni, ez a dolgok rendje. Vitorláskikötő is kell, van rá igény. No de miért a strandra? Kinek az érdekei fontosabbak? A 40 ezer strandlátogatóé, vagy az üzletemberé és a 165 hajótulajdonosé? Ebben kellene a városvezetésnek olyan döntést hoznia, ami megfelel a társadalmi igazságosság feltételeinek, és védi a Balaton ökológiai egyensúlyát. Sajnos egyetlen feltétel sem teljesül. A strandolóktól a kikötő elvesz közel 3 hektár vízfelületet, minimum 100 m partszakaszt, ahol tilos fürdeni. Egy hatályos BM rendelet a kikötők 100 méteres körzetében is tiltja a fürdözést. Ha minden szabály betartatik, akkor a két mólószár közötti területen és a mólószáraktól keletre és nyugatra 100-100 méteren, tehát a strand teljes partszakaszán tilos lesz a fürdés.

Így látta ezt a Pécsi Közigazgatási Bíróság is, amikor ez év szeptember 5-én jogerős ítéletben semmisítette meg a kikötőépítési engedélyt. Az ítélet indoklása egyszerű, a kikötőépítés ellentétes az Önkormányzat által 2006-ban elfogadott Helyi Építési Szabályzattal, miszerint a strandok funkciója és területe nem változtatható meg. Megnyugodtunk, a Bíróság a strandolók érdekeinek adott igazat. November 9-

én a Veszprém Megyei Kormányhivatal arról értesítette Egyesületünket, hogy új előzetes engedélyezési eljárást indít, majd másfél nap múlva, november 11-én megszületett a határozat. A 26 oldalas dokumentum a 22. oldalon kezd foglalkozni a Bíróság által kifogásolt HÉSZ-szel. A Bíróság által jogerős ítéletben kimondott összeférhetetlenséget egy jegyzői nyilatkozattal írja felül, mely szerint a kikötő-építés nem fogja megváltoztatni a strand funkcióját. A két nap alatt, rekordsebességgel kiadott engedély teljeséggel figyelmen kívül hagyja a korábbi jogerős bírósági döntést. Ha valakinek nem világos, hogy miért zajlik Magyarország ellen jogalamságot firtató vizsgálat, ebből az ügyből érthetővé válik.

Mi Mosolygók, a negyvenezer standszerető ember pártján állunk, szerintünk a strand az strand, a kikötő az kikötő. Mi Mosolygók a Pécsi Közigazgatási Bíróság döntését tartjuk mérvadónak, és azt gondoljuk, ez alól nem vonhatja ki magát se az Önkormányzat, se a Kormányhivatal. Nem szeretünk pereskedni, bíróságra járni, de nincsen más lehetőségünk. Természetesen a Kormányhivatal két nap alatt kiadott, egyszer már a bíróság által megsemmisített engedélyét ismét bírósági jogorvoslatnak vetjük alá.

Ennyivel tartozunk magunknak, és a sok-sok felháborodott helyi lakosnak, üdülőtulajdonosnak és idejáró Balatonföldvárt kedvelő vendégnek.

H.K.

Ön is tudja?

- **Hogy** egyes vélemények szerint a jelenlegi tanár-diák megmozdulások a magyar géniusz haláltusájának jeleként értelmezhetők.
- **Hogy** a Honvédelmi Minisztérium sport államtitkára szerint történelmileg is egészen egyedülálló, hogy 2010 óta a magyar kormány és a miniszterelnök úr támogatja a sportot, ami továbbra is stratégiai ágazat marad. Az oktatás és az egészségügy meg a futottak kategóriába soroltatott.
- **Hogy** Magyarország miniszterelnökének a legújabb vagyonevallása szerint nincs semmilyen megtakarítása. Ez minimum két gondolatot indít el az emberben. Az egyik, hogy tizenkét év után ez bizony duplán szegénységi bizonyítvány. A másik, hogy Lázár János szíves közlése óta tudjuk, hogy akinek nincs semmije, az annyit is ér. Akkor most hogy is van ez?
- **Hogy** az ország miniszterelnöke, és külügyminisztere előszeretettel röpköd a világban katonai külön géppel, sokszor párhuzamos útvonalon, alkalmanként 15-20 millió forintot elkölthetve a mi pénzünkéből. Az általános gyakorlat az, hogy többnyire menetrendszerinti járattal utaznak az ország vezetői, a magányos röpködést ma már csak olyan nagyhatalmak engedhetik meg maguknak, mint az USA, Franciaország, Anglia. Azt meg talán még ők se, hogy a szomszédos Ausztriába 1 napos látogatásra 20 fős küldöttséggel ruccanjanak át tetemes szállodai számlát maguk után hagyva a vendéglátók legnagyobb megdöbbenésére.
- **Hogy** Orbán Viktor szemérmetlen módon, megtagadva korábbi önmagát október 23-án képes volt azt állítani (nyilvánvalóan aktuálpolitikai haszon reményében), hogy az 56-os forradalmárok igazából tárgyalni akartak, és igyekeztek békét kötni az elnyomókkal. Mindezt kordonok és fekete gyászlepelből épített paravánok mögé bújva zárt körben, kevlár mellényben, testőrök gyűrűjében szónokolta, az az ember, aki magát utcai harcosnak szokta nevezni.
- **Hogy** a kormány törvénybe iktatta, mely szerint az elesetteken, a rászorulókon, a fogyatékkal élőkön, a szociális gondoskodásra szorulókon elsősorban a családjuk köteles segíteni, azután a civil szervezetek (akiket tűzzel, vassal üldöznek), és csak végső esetben az állam. Szokták mondani, hogy a politikus is ember. Ezennel megdőlt ez a teória!
- **Hogy** októberben az EU-s csúcson megállapodtak, hogy egy bizonyos ár felett nem vesznek gázt az oroszoktól a tagállamok. Kivéve Magyarország, mert Orbán Viktor elérte, amit hatalmas győzelemként üzent meg nekünk, hogy mi ezen az áron felül is vásárolhatunk. Beke Kata jut az ember eszébe, aki anno az MDF politikusaként a választás után így kiáltott fel. „Jézusmária győztünk!” Hát valahogy így...
- **Hogy** a propaganda által világszínvonalú magyar egészségügyben minden 10. praxis betöltetlen. Ez azt jelenti, hogy 1 millió embernek nincs háziorvosa.
- **Hogy** a rossz nyelvek szerint Orbán Viktor utoljára 2009-ben beszélt őszintén egy a hívek előtt elmondott kötcsei beszédében: „ Megvan a reális lehetősége annak, hogy a magyar politika következő 15-20 évét ne duális erőter határozza meg. Ehelyett hamarosan létrejön egy nagy kormányzó párt, egy centrális politikai erőter, amely képes lesz arra, hogy a nemzeti ügyeket megfogalmazza, és ezt nem állandó vitában teszi, hanem a maga természetességével képviseli.”
- **Hogy** a közelmúltban két könyv is megjelent a magyar egyházakon belül elkövetett szexuális visszaélésekkel kapcsolatban. Perintfalvi Rita „Amire nincs bocsánat – Szexuális ragadozók az egy házban”, valamint Urfi Péter „Isten háta mögött címmel”. Utóbbi szerző a kötet megjelenése előtt elküldte a kéziratot az összes katolikus püspöknek véleményezésre, javításra, de senki nem válaszolt. Azaz hallgatnak, mintha ez a probléma nem is létezne. A kormány-sajtó persze annál hangosabb, egyházellenes hadjáratról, keresztény üldözésről harsognak. Pedig maga Ferenc pápa is beszélt arról, hogy sok pap és apáca néz erotikus filmeket, amit persze az ördög mesterkedésének gondol.
- **Hogy** a brüsszeli szankciókkal riogatás (tengernyi plakáton költségvetési milliárdokból), nem más, mint a kormány legújabb parasztvakítása. Ugyanis a szankciókról az EU tagállamai közösen és egyhangúlag döntenek, melyeket eddig minden esetben Orbán Viktor is aláírt.

Ön is tudja?

- **Hogy** Novák Katalin köztársasági elnök számára 278 millió forintért újítták fel az állami tulajdonban levő Béla király úti rezidenciát, ahol korábban Áder János éldegélt bizonyára visszafogottan családjával. Katalin asszony igényei szerint hangszigetelt zeneszobát alakítottak ki függesztett kazettás álmennyezettel, borhűtő került a tölgyfa beépített szekrénybe. Külön sminkszoba és a kertben kutyakennel is gazdagítja és segíti elnök asszonyt, hogy a haza üdvére minél magasabb színvonalon tudja teljesíteni a pártja elnökétől kapott feladatokat.
- **Hogy** bizonyos Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, mint Krisztus tanítványa mélyen hallgatott, amikor meg kellett volna szólalnia pl. a menekültekkel, az embertelen szociális törvénnyel kapcsolatban (elvégre főnöke Erdő Péter megmondta, hogy az egyház nem jótékonyági intézmény), viszont véleményt formált (nem kellett volna) az orosz-ukrán háborúról. Nevezetesen mindegy ki kezdte, békét kell kötni, és hiba az ukránoknak fegyvert adni. Ez az ember nyilván kereszténynek gondolja magát. Mi nem!!!
- **Hogy** „alternatív közösségi ház” is van már városunkban. Mivel a Bajor Gizi Közösségi Háza lakat került, azok a csoportok, melyek korábban ott tartották az összejeveleteket, otthontalanná váltak, még fűtés nélkül, költségtérítés ellenében se használhatják a házat. A Roteberg Kft ügyvezető asszonya megértőbbnek bizonyult, mint a város vezetése, és a Balatonszentgyörgyi út 4.szám alatti helyiségét bérleti díjért felajánlotta, és így a helyi közösségi élet egy időre mentőövet kapott.
- **Hogy** még mindig sokan elhiszik azt a hazug propagandát, hogy Magyarország előre megy, nem hátra! Pedig napi szinten láthatják az ellenkezőjét. Nincs elég üzemanyag, megszűnik a labor és az orvosi ügyelet, bezár a Közösségi Ház és az Okmányiroda, drasztikusan nő a rezszi költség, fél kiló kenyér már 1.000 Ft, megszüntetik a kórházakban az elfekvőket. Tényleg ennyire erősebb az emberek hite egy hamis prófétában, mint a saját tapasztalatukban?
- **Hogy** az okmányirodák számának csökkentése központi döntés volt ugyan, de, hogy melyik zár be, és melyik marad, az az információink szerint a polgármesterek lobbiján múlott, ahol városunk látványos vereséget szenvedett. Ugyanis a nagy forgalmú, energiatakarékos fűtéssel rendelkező balatonföldvári irodára lakat került, az olyan kis forgalmúak viszont tovább működhetnek, mint Tab, Balatonlelle, Lengyeltóti, Nagybajom, Csurgó, Barcs.
- **Hogy** a hitoktatóknak nem kell Brüsszelre várni, hogy növekedjék a fizetésük. A kormány ugyanis sietve megemelte az egyházak támogatását, hogy a béremelés lehetséges legyen. Pedig ők nem is tüntettek, mint a pedagógus társadalom nagy része, akikről viszont a magyar miniszterelnök tudomást se akar venni. Egyelőre. Azután meg lehet, hogy késő lesz.
- **Hogy** június elsejével véget ért a 2020 november óta tartó felmondási tilalom, azonnal benyújtotta a felmondását 299 hivatásos állományú rendőr – írta meg az Országos Rendőr-főkapitányság információi alapján az Index.
- **Hogy** Gulácsi Péter a magyar labdarúgó válogatott és a Lipcse kapusa 40 hátrányos helyzetű gyermek révfülöpi táboroztatását finanszírozta teljes egészében. Az Igazgyöngy Alapítvány egy hetes programján személyesen is megjelent feleségével Vígh Diánával együtt.
- **Hogy** a független előadó művészekről (pl.: Átrium Színház, Pintér Béla Társulata) megvonták a TAO támogatásokat. Viszont a milliárdokkal kipárnázott Fradi ZRT kapott arra a célra, hogy cirkusz pedagógiai foglalkozáson vegyenek részt a játékosok. Rossz nyelvek szerint a fókáktól akarják ellesni a földön fetregés művészetét.
- **Hogy** egy újsághír szerint Fonyódon egy mentő helikopter csak a futball pályán tudott leszállni, mert az EU-tól kapott pénzből épült leszálló-pálya tele volt 5.000 Ft-ért bérelhető luxus napozó ágyakkal?
- **Hogy** milyen bensőséges fideszes rendezvény volt nemrég a Zala megyei Lendvajakabfán? Bizonyos Vígh László Győző parlamenti képviselő összehívta választókerületének női polgármestereit „egyeztetés” céljából. Az esemény csúcspontján a hölgyek hada egy tisztáson kipirult arccal körbe táncolták „jótévőjüket”, aki afféle alfahímként vonaglott a kör közepén állva. Szép lehetett...

Az első kelta nap Balatonföldváron

Az előző évi gyerekeknek rendezett halloween, a lámpás jelmezes denevérkeresést sokan szerették, ezért a NABE (Nők a Balatonért Egyesület) tagjaival úgy döntöttünk, ismét belevágunk a szervezésbe.

Szomorúság is beárnyékolta a készülődést, mert a tavalyi rendezvényünk fő támogatója Dr.Hajósy Adrienne elhunyt. Ő tervezte meg a plakátunkat és ő volt, aki lelkesen biztatott, szervezzem meg ezt a játékot, mindenben segíteni fog. Elhatároztam, hogy az idén egy egyész kelta napot szervezek, ennek Adrienne is biztosan örülne.

Sokan érezték fontosnak a rendezvényt. A nap a Jubileumi tér feldíszítésével kezdődött. Ebben a NABE tagok, családtagok és a barátok, támogatók is segítettek. Igen hangulatos lett a tér, a sok lufival és fargott tökkel, kelta harcossal. A program délelőtti kelta túrával indult. A városnéző séta vezetésére Berkes Márti készítette fel bennünket. Füstös Erikával vállaltuk a túra vezetését. Meglepődtünk, milyen sokan eljöttek. Nagy örömünkre megérkezett Sopronból az egyik vendégünk Gógh Zoltán (ő vezeti a soproni hagyományörző kelta harcosok klubját), aki megszállott rajongója ennek a kultúrának, és nem melleleg kelta leszármazott. A Stefánia sánchnál -, ami ma is jól látható része a hajdani földvárnak, - már át is vette a szót tőlünk. A saját karján lévő tetoválásain mutatott kelta jelképeket is. Az időjárás, vagyis a kelta istenek, is kedveztek nekünk. Azután újabb futás! Előkészíteni a továbbiakhoz a Manna Mia éttermet. Itt a nap Borbás Péter történelem tanár, **A földvári kelták** című fantasztikus színes előadásával folytatódott. Az étterem megtelt érdeklődőkkel... Elfogadta a meghívásunkat Dr. Mrenka Attila, a soproni múzeum régésze, aki kiváló ismerője a keltáknak, ő folytatta az előadásorozatot. A Sopron határában lévő kelta erődítmény ásatását ő vezeti. Ez az előadás nagyon színvonalas, érdekfeszítő volt. Sokat megtudtunk az eddig végzett ásatások alapján a kelták tárgyi kultúrájáról. Eljöttek a kaposvári múzeum fiatal régészei is meghallgatni a kollégájukat. Újabb futás! - Kezdődnek a téren a szabadtéri program a gyerekeknek, szülőknek. A délutánt a téren, a Sonoro kórusból alakult női karral nyitottuk meg, két népszerű ír népdallal, Dojcsák Edit zongorakíséretével. Majd kezdődött az arcfestés, mese, kelta tánc, táncház Szabó Erzszi táncosaival, almavarázslás, tökfaragás, sötétedésig. Mire beesteledett, több mint száz szülő és beöltözött gyerek indult el esti lámpás denevér vadászatra, a Kelta sétányra... Visszaérve meleg tea, zsíroskenyér, édesség várta őket. Majd a táborúznél

megjelentek a boszorkák is, a Kereki Hetes út táncosai. Zalavári Mária vezetésével ír táncokat adtak elő. Sokan bekapcsolódtak, kicsik és nagyok ropták a körtáncot a tűz körül. A tinédzsereket tini diszko várta a Manna Mia étteremben, mert ez a korosztály is szép számban képviseltette magát. Úgy láttam, a szülőket sem kellett biztatni egy kis táncolásra.

Este tíz órakor kiürült a tér, csak a töklámpák világítottak. Kitakarítottuk a helyszínt, eloltottuk a tábor tüzet. Nagyon jó érzés fogott el. Milyen sok mosolygó gyereket és felnőttet láttunk ezen a napon! Mi kellett hozzá? Pár jóakarató ember, aki hitt bennem és fantáziát látott a helytörténetünk, a történelmünk népszerűsítésében. Összefogással, egy kis anyagi segítséggel létre lehetett hozni egy városi rendezvényt. Köszönöm mindenkinek, aki segített ebben. (Veres Zsoltnak, a Platán étterem vezetőjének, Enhoffer Zoltánnak, aki helyet adott az előadásoknak, diszkonak a Manna Mia étteremben, a Pravda zöldségboltnak, a Balatonföldvári Kistérségi Turisztikai Egyesületnek, Kiss Tibornak, valamint minden NABE tagnak, hozzátartozónak, barátainak.

Többen vitatták ennek a rendezvénynek a létjogosultságát, arra hivatkozva, hogy a halloween nem magyar ünnep. A halottak emlékének ápolása, az ehhez kapcsolódó különféle szertartások, megemlékezések egy idősek az emberiséggel, a különböző kultúráktól, történelmi korszakoktól vallásoktól függetlenül igen változatos. A kelták tisztelték a halottaikat, akárcsak a magyar őseink. A harcosok mellé a teljes fegyverzetüket tették, a nőket felékszerezve helyezték a sírba. A kereszténység kialakulásakor sok egyházi ünnep fonódott össze az ősi, pogány hagyományokkal. A kelták már jóval a krisztusi időszámítás előtt - az ősznek ebben a szakaszában, a csillagok és a Hold állását figyelembe véve - tartották a samhain ünnepét. Később a naptár bevezetésével ez október 31-re esett. Náluk ez volt az év utolsó napja, november 1. pedig az újév kezdete. Ünnepezték a termények betakarítását, (hiszen ügyes gabonatermesztők voltak) az utolsó szem alma leszedését is. Hitük szerint az ezen napig le nem szedett almát leköpi a tündérek. Megemlékeztek a halottaikról, hittek a lélek halhatatlanságában. Október 31-én a másvilágról visszajöhetett a halottak lelke, ezen a varázslatos estén, éjszakán, szabadon járhattak a manók, tündérek is. az emberek között. Ilyenkor a kelták meglátogatták egymást jelmezbe öltözve, hogy elijesszék, megtévesszék az ártó és pajkos szellemeket, karórépa lámpával, majd töklámpával világítottak, ebből alakult ki aztán a mai halloween.

Az írek és skótok kelta leszármazottak, majd közülük az Amerikába kivándorlók őrizték meg és vitték magukkal ezt az ősi kelta népi hagyományt. Mi szeretünk volna megemlékezni földvár ősi lakóiról, bővíteni a történelmi, művészettörténeti ismereteinket, színesíteni a programkínálatot, egyben örömet szerezni a gyerekeknek, családoknak.

Balatonföldváron egy igen nagy kiterjedésű kelta alapítású vár állt. Róla kapta városunk a nevét. Jó lenne, ha mindenki ismerné a halloween történetét és egyben annak helyi vonatkozását. is. Azt is remélem, hogy sokan ráébrednek majd arra, milyen óriási tudományos és idegenforgalmi lehetőségeket rejt még a kelta földvárunk, annak kutatása, feltárása.

Mayer Marianna

Pécsi Ferenc „a magyar Matthews”

Talán nem haszontalan bevezetesként a mai futbalszerető ifjúság számára emlékeztetni, hogy ki is volt a híres „névadó”.

Sir Stanley Matthews angol 54 szerez válogatott labdarúgó (1915-2000), varázslatos jobbszélső, akit történetesen soha nem állítottak ki. És ami világrekord: 60 (!) éves koráig aktívan játszott.

Magyar megfelelője, történetünk hőse Pécsi Ferenc, aki a híres elődhöz hasonló pályát futott be, itt él közöttünk Balatonföldváron szerényen, de egyáltalán nem észrevétlenül. Különös ismertető jegye is van, nevezetesen, hogy télen-nyáron rövid nadrágban jár. Egy korabeli újság így jellemezte: „biliárd simaságú borotvált koponya, szúrós tekintet, igazi haramia külső, tárgyalás nélkül 6 hónap. Természetesen a látszat csal, a bandita külső mögött egy kedves, bohém úr rejtőzik.” A napjainkban 76 éves Pécsi Feri, alias „Kopasz”, „Fecske”, vagy „Öreg” (ahogy az egyik jeles újságíró találon fogalmazta meg, „átfocizott egy emberöltőt”), leghosszabb ideig szeretett klubjában az MTK-ban, majd a III. kerületi TTVE, a Medosz Erdért (csapatársa egy sor volt NB.I-es játékos mellett Samu Péter és Miklós), a Keltex, a Multi Rocco, a Magyar Kábel, a Taksony voltak a csapatai. Ez utóbbiból vonult vissza 2006-ban, tehát ahogy a neves angol futballista, Feri barátunk is 60 éves koráig játszott hivatalos bajnokságban. A jobbszélső posztján kezdte, de ahogy mondani szokták a legjobb rablóból lesz a legjobb pandúr, a jobb hátvéd posztja volt a felségterülete. Mégpedig - ahogy a Népsport írta róla anno, *jobb belső csüddel centerező ritka fajtából*. Az MTK nagycsapatában csak 7 alkalommal kapott szerepet, abban az időben (1971) amikor a „kilencek lázadása” történt Palicskó Tibor drákói módszerei ellen.

Zuglóban nőtt fel (a Törökőr, Pongráctelep és a Hős utcai gettó környéke), 6 gyermekes családban, ahol a fürdőszoba fényezésnek számított, a WC a folyosó végén. Innen kiemelkedni csak a sport révén lehetett. És Feri barátunk élt is a lehetőséggel. Könnyű neki mondták róla tréfásan, hiszen

az 50-es évek elején fertőzte meg a „halálos kór”. Példa volt a fiatalok előtt a futball szeretete, a sportág iránti alázata miatt.

Ő maga így vallott pályafutásáról Vass István Zoltánnak: „**őszinte leszek, sosem voltam labdasonglőr. Amikor átvettem a labdát, persze nem pattant méterekre, aztán megjártam valamelyik társamat, és igyekeztem felzárkózni az akciókhoz. Erre máig képes vagyok (50 évesen), a többi már csak akaratereő kérdése.**”

Életében háromszor operálták. Először 30 évesen, amikor a bal bokája több helyen eltört, szakadtak a szalagok, amikor egykori MTK-s játékos társa a Sportkórház neves sportsebésze Berkes István meglátta, csak annyit mondott: örüljön ha járni tud ezzel a lábbal. Persze azért 5 órás műtéttel Hopp Ferenc kollégájával együtt csodát

tettek. Egy év kihagyás következett. De a legendás akaratereő, az éjszakai lakótelepi lépcsőzész megtette a hatását, és Feri újra pályára léphetett. Ahogy viccesen megjegyezte: „a gondos orvosi kezelések *ellenére* is teljesen felgyógyult”.

Másodszor 60 éves korában, amikor kifordult a térde, elszakadt a keresztszalag, leszakadt a porc, több órás műtéttel rakták össze. Hetvenkét évesen kapott térdprotézist, azóta már csak lábteniszezik és kerékpározik.

Apropó kerékpár, egy kis színes történettel: amikor sokadszorra tette meg kerékpárral a Budapest-Balatonföldvár közti távolságot (!!!), egy alkalommal egyik ismerőse autóval utolérte, és felajánlotta, hogy elviszi kocsival. Jött is a „pécisiferis” válasz azonnal. „**nem, köszönöm sietek!**”

Annak ellenére, hogy nem volt a mai értelemben sztár futballista, (a felnőtt válogatottban ugyan nem játszott, ellenben az öregfiúk válogatottban és a 80-as években a mai futsal elődjében a minifootball válogatottban igen), soha nem vált közönségkedvencé, mégis mindenki ismeri a nevét a sportágon belül, mint az elnyúlhatetlen, örökmozgó sportemberét. Jó sajtója is volt. Írt róla maga Nyilasi Tibor is, aki egykor újságíróként dolgozott: „*Pécsi Ferencet a magyar foci Faházi Janikájának tekintik, hiszen bohémsága, labdaszeretete hasonló, mint a vagány pingpongozóé*”.

A mai korosztálynak: Faházi Janika többszörös magyar bajnok, világ- és európa bajnoki bronzérmes a 60-as években, a világ talán leglátványosabb játékát játszó asztaliteniszező, aki történetesen 65 évesen még OB.III-ban ütötte a kaucsuk labdát bajnoki mérkőzésen.

Azok a földvári fiatalok, akik hasonló pályafutásról álmodznak, nyugodtan csengessenek be (Feri bácsi) Gábor Áron utcai házának kapuján a receptért, egy jó tanácsért. Feri bácsi jó ember, mert „*akit szeret az isten*” (forrás: Nemzeti Sport Sinkovics Gábor írása) az csak ilyen lehet. Egy hiteles sportember bölcs meglátásait érdemes megszívlelni, és ha ezt tesszük, akkor (ezt is tőle tudjuk): **A TÖBBI MÁR CSAK AKARATERŐ KÉRDÉSE.**

Csoda világ Köröshegyen

Sosem gondoltuk volna, hogy Köröshegy jól ismert nevezetességei mellett egy régi családi portán szinte észrevétlenül létezik egy olyan érdekes világ, melyet legtalálébban talán a múzeum és a botanikus kert szimbiózisaként lehetne leírni.

Egy olyan lenyűgöző kertet, udvart és gyűjteményt találtunk ami a legtöbb helytörténeti kiállításnak is büszkeségére válna. De ne a manapság divatba jött, vásárokon vett kacatokra gondoljanak, hanem egy szemképrázató, hiteles gyűjteményre, egy életen át tartó értékteremtő válogatásra. Mindez egy sok-sok munkával megművelt, arborétum szerű kertben, ami magában egy megragadó kis teremtett világ, egy mikrokozmosz.

Gemeiner Lajos és felesége Edit asszony eme nosztalgikus csoda tulajdonosa, és a terület gondos gazdája. Belépéskor - elsőként Matyi magyar vizsla kutya fogad bennünket - már az udvar méretei lenyűgözik a látogatót, nem beszélve az épületek sokaságáról, illetve a hagyományos és egzotikus növényekkel gazdagon felékesített kertről, melyek között úszó medence és tenispálya is békésen elfér, várva a vendégeket.

Itt láthatóan minden és mindenki pompásan érzi magát. A házigazda maga faragta és építette monumentális székely kapun átlépve, és hallgatva a galambdúcokban fészkelő madarak csiripelését, egy egész évszázad elevenedik meg előttünk.

De az igazi látvány akkor ejti ámulatba a gyanútlan vándort, ha pl. a régi istállóból kialakított milliós relikviat őrző terembe lépünk. Ahol a mestergerendán még fecskék hirdeti a régi időket, ahol láthatóan jól megfér egymás mellett a plazma tv, a projektor, a Lenin szobor, a katonai egyenruhába bújtatott próbababa, a sok-sok szentkép és Jézus szobrocska szomszédságában.

Az a benyomás alakult ki bennünk, hogy nincs olyan területe a mindennapi életünknek, melynek házigazdánk ne lenne szakavatott mestere, akinek alapképzettsége szakács és felszolgáló. Ezt láthatóan nem nagyon felejtette el, mert amilyen műgonddal palackozott, és címkézett fel a vendégeinek az egyik nemes penésszel átszótt demizsonból kedvenc (vilmos körte) saját pálinkájából percek alatt, azt csak a régivágású „csálingerek” tudják. De tud ő mást is. Mindenek előtt faragni, lámpa búrákat, gipsz mintákat készíteni. Egyszerrel dolgozni. Közös nyaralás feleségével együtt csak a régi emlékekben szerepel, mert segítő alkalmazott, vagy személyzet csak a naiv látogató téves képzeletében jelenik meg, itt minden két ember kétkezi munkájára vár. És ez a munkás-kéz már ebben a korban (67 év) fájni is képes, nem beszélve arról, hogy az a nyaralás COVID még ebbe az idilli világba is képes betolakodni, ami erősen befolyásolja a munkakedvet.

Egy kis kitéréssel elmeséljük, hogyan kerültünk mi mosolygók velük kapcsolatba.

Úgy kezdődött, hogy kora tavasszal, vállalkásunknak eleget téve kimentünk a köröshegyi zsidó temetőbe, mert nekünk ott erős vállalkásunk van. Gondozni az régi idők ott nyugvó tanúinak síremlékeit, mert csak így lehet erős bizalmunk a jövőt illetően. A szinte Bibliai töredéknek tűnő idézet az ateista Nietzsche-től származik: „Feltámadás csak ott van, ott lehetséges, ahol sírok is vannak”... Ehhez tartjuk magunkat. Úgyhogy minden évben háromszor ki fogunk oda záródokolni és rendbe tesszük azt a temetőt. Szabad hozzánk csatlakozni, minden segítő kéz elkel. Fel fogunk támadni! Mosolyogjatok! Nem vagyunk fiatalok, mindig nehézkesen indulunk neki, de a végén rendre az együtt töltött idő, a közösen tett cselekvő tanúságtétel örömeivel jövünk el onnan. Úgy érezzük, valahogy jobb emberekké válunk ott, mint ahogy odamentünk.

Az idei őszi látogatás, ebből a szempontból is felejthetetlen lett. Nem csak új segítő kezekre, hanem olyan jó emberekre leltünk, akikről ez a laudáció szól.

Ez a találkozás az élmények olyan láncolatát indította el, amire sokáig

fogunk emlékezni. Olyan teremtő, közösségért tevő, nyitott házaspárt ismertünk meg, hogy kivételes szerencsénknek tartjuk őket megismerni és nagy szerencsétlenségnek, hogy csak most esett ez meg velünk. Róluk a kulcsszavak, a teremtő és a megőrző. Márai könyvek sokaságát írta tele, hogy megragadja, mi is, ki is a polgár? Mígnem „Az igazi” címűben telibe talált e két szóval. Nos hát Gemeiner Lajos polgár. Nem lakos, nem állampolgár, nem szavazó és nem „kedves fogyasztó”. POLGÁR. Mert teremt és megőriz. Kihalás szélén álló, kivételes fajta.. Mert korunkban mennyivel nehezebb ez az értékteremtés, megőrzés, mint a szerzés és az elpusztítás a **fejlődés** hamis hívó szavával.

És itt nem a társadalomból való kivonulásról, elzárkózásról van szó, hanem sokkal inkább a befogadásról.

Adódhat a kérdés: miért olyan nehéz ezeket az Embereket, ezeket a Tanukat és Megőrzőket fellelni? Hosszú sora van ennek, de az egyik lehetséges válasz bizonyára az, hogy mert kevesen vannak. De vannak. És mi hálásak lehetünk nekik azért, mert értéket teremtenek.

Ennek a különleges világnak a megszületéséről a házigazda szavait idézzük:

„1982-ben kerültünk Köröshegyre és szeretünk bele ebbe a gyönyörű tájba. Az akkor megvásárolt ház és környezete, magán hordozta a paraszti élethez szükséges épületeket: istállók, ólak, sufnik...a kert pedig kimondottan a gazdálkodást szolgálta. Jó magam is vidéken nőttem fel, és ennek az életnek a szépsége, nehézségei, szeretete nem volt ismeretlen számomra. A természet, a növények szeretete, a régmúlt idők tárgyai, eszközei iránt érzett tisztelet a családtól, szüleimtől kapott példák alapján kíséri végig életemet. Az édesapám által kialakított gyönyörű egykori díszkert inspirált arra, hogy itt is valami hasonlót próbáljak meg létrehozni. Párommal igazi társat, partnert találtam ebben a nagyon sok örömet adó tevékenység megvalósításában. A 90-es évek elejétől, a mai napig folyamatos munkát ad ez a szerelem! A sok-sok fajta növény ültetése, szaporítása, gondozása, rendszeres napi elvégzendő feladatokkal jár. Igazi harmóniát sugároz számunkra a sok egynyári virág, a mediterrán pálmák, banánok, citrusok, leanderek, a különböző örökzöldek szín pompás váltakozása! A kert kialakítása, a növények sokszínűsége mindenfelé meglepetéseket tartogat az idelátogatóknak.

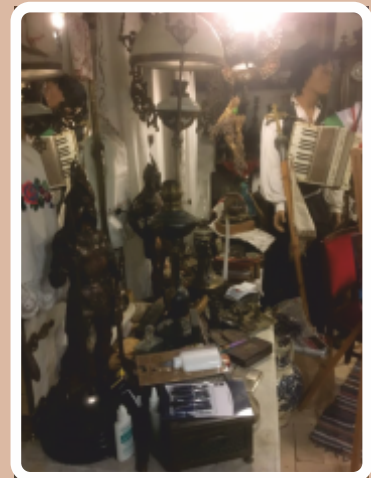
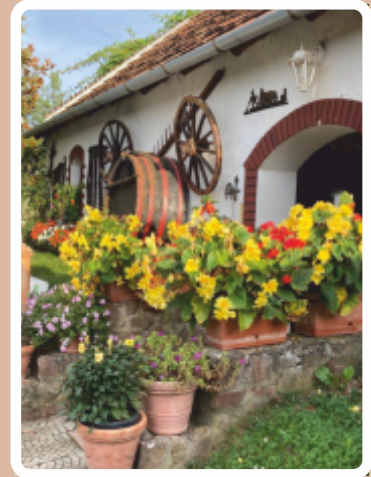
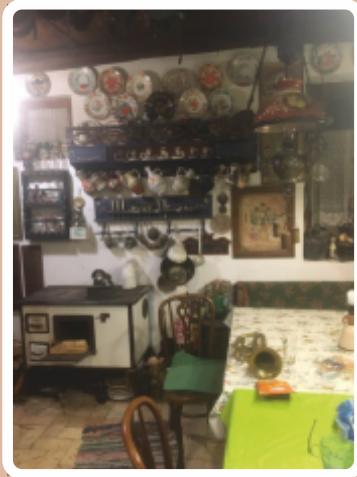
A régi tárgyak is jól megférnek ebben a környezetben. Ezeknek a közel és régmúltat idéző emlékeknek a gyűjtése is közös szenvedélyünk.

Minden érdekel bennünket (ruhák, képek, szobrok, használati eszközök), melyek a korábbi életünk hasznos és nélkülözhetetlen velejárói voltak. Ebben a szellemben rendeztük be házunkat is, mely minden nap egy időutazásban részesít minket és kedves vendégeinket, látogatóinkat, akik felkeresnek minket. Talán ennek a naponta megélt inspirációnak a következtében kezdtem el úgy 10 éve felfaragással foglalkozni, ami hihetetlen kikapcsolódást, örömet ad a napi munka után. Mi csak így mondjuk: a lelkünk, a szívünk van ebben a házban, ebben a kertben!”

A szavak mellett beszéljenek a képek is, melyeket a 11. oldalon nézhetnek meg. És akinek felkeltettük az érdeklődést, azok természetesen a valóságban is, hiszen Edit és Lajos egyeztetett időpontban (telefon: 30-950 6175, e-mail: gemeiner25@gmail.com) barátsággal fogadják az érdeklődő vendégeket.

Záró gondolatként: a vendégeskedés során magunkba szívhattunk valamit a helyi civil körök, társaskörök hangulatából. TV előtt ülve, a kassza előtt állva, dűnnyögve nem fogunk ezeknek az értékeknek az örömeivel és ezekkel az EMBERKEL találkozni. A nagy ellenszélben, az elidegenedés dicső(?) korszakában, az ilyen a közös örömteli élmények miatt van velünk a BÉKE. Legyen az Önök lelkében is. Boldog Karácsonyt!

Csoda világ Köröshegyen

Balatonföldvár Testvérvárosai

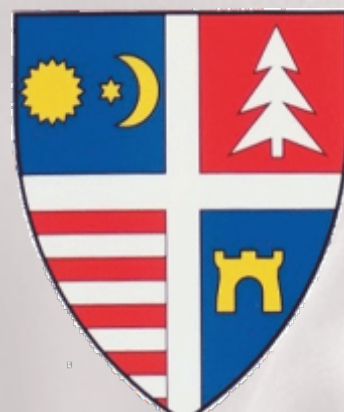
Gaienhofen:

Németország Baden-Württemberg tartomány 3480 fős kisvárosa a Boden-tó partján.
A testvérvárosi kapcsolat 1991-ben létesült.

Steckborn:

Svájc Thurgan kanton 3442 fős kisvárosa a Boden-tó délnyugati ágán. Csipkekészítés, vasöntés, gépgyártás a fő tevékenységük.
A testvérvárosi kapcsolat 1991-ben

Zetelaka:

Erdélyben Hargita megyében a Nagy-Küküllő völgy hegyvidéki szakaszán fekszik. Lakói híres zsindegyházasok voltak, ma főleg fafeldolgozásáról, faáruiról nevezetes. Az 1801 m magas Madarasi Hargita (a székelyek „Szent Hegye”) lábánál fekszik. Szinte kizárólag magyarok lakják, egy 1992-es adat szerint 4600 fő a létszámuk.

Kühbach:

Németország, ezen belül Bajorország 4318 fős települése.

St. Georges de Didonne:

Franciaország tengerparti üdülőhelye az Atlanti-óceán partján 5360 fős állandó lakossággal.

Ylöjärvi:

Nyugat-Finnország 25.000 fős kisvárosa Tamperétől 14 km-re.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

E-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Élő Erika, Herényi Károly, Kárpáti Péter, Dr. Magyar István, Mayer Marianna, Szabó József

Ingyenes kiadvány

